

Lovtidende A

2020

Udgivet den 11. juni 2020

10. juni 2020.

Nr. 835.

Bekendtgørelse om udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 og lov nr. 612 af 14. maj 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19

I medfør af § 7 a, stk. 9, i lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 3. juli 2018, som ændret ved lov nr. 326 af 31. marts 2020 og lov nr. 612 af 14. maj 2020, fastsættes:

Rejseperiode

§ 1. Bestemmelserne i § 7 a, stk. 1 og 2 og § 7 d, stk. 1, i lov om en rejsegarantifond gælder for pakkerejser, der er annulleret, afbestilt eller afbrudt på baggrund af Udenrigsministeriets rejsevejledning, hvori alle ikke-nødvendige rejser frarådes på grund af udbredelsen af COVID-19, og som skulle have været påbegyndt eller blev afbrudt i perioden omfattet af Udenrigsministeriets rejsevejledning frem til og med 31. maj 2020, jf. dog § 7 a, stk. 8, i lov om en rejsegarantifond.

Stk. 2. Godtgørelse eller refusion efter § 7 a, stk. 1 eller stk. 2, eller refusion efter § 7 d, stk. 1, sker i forhold til de faktiske omkostninger, som rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør har haft i forbindelse med den afbestilte, annullerede eller afbrudte pakkerejse. De faktiske omkostninger inkluderer omkostninger, hvor rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør har forpligtet sig til at afholde en fast omkostning, uanset at rejsen er annulleret, herunder forudbetalte omkostninger, som kan relateres direkte til de afbestilte, annullerede eller afbrudte pakkerejser.

Stk. 3. Rejsegarantifonden kan i medfør af § 7 a, stk. 3, og § 7 d, stk. 2, i lov om en rejsegarantifond af enhver forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre dokumentation for godtgørelse eller refusion efter § 7 a, stk. 1 og 2, eller refusion efter § 7 d, stk. 1, i lov om en rejsegarantifond.

Stk. 4. Rejsegarantifonden kan kræve, at der indsendes en oversigt med oplysninger om de pakkerejser, som er blevet

annulleret eller afbestilt i den pågældende periode, og hvor der skal ske godtgørelse eller refusion efter § 7 a, stk. 1 og 2 i lov om en rejsegarantifond. Dette gælder for følgende tilfælde:

- 1) Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør har endnu ikke tilbagebetalt beløbet for pakkerejsen til den rejsende.
- 2) Rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør har allerede tilbageført betalingen for pakkerejsen til den rejsende.

Stk. 5. Rejsegarantifonden kan tilsvarende kræve, at der indsendes en oversigt med oplysninger om pakkerejser, som er afbrudt i den pågældende periode, og hvor der skal ske refusion efter § 7 d, stk. 1, og hvor rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør har haft omkostninger i forbindelse med den afbrudte rejse.

Stk. 6. Rejsegarantifonden kan stille krav til rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangør om indholdet af oversigten og til den erklæring, rejseudbyderens eller formidleren for en udenlandsk rejsearrangørs revisor skal anføre vedrørende oversigten.

Stk. 7. Rejsegarantifonden kan kræve, at dokumentation som nævnt i stk. 2-4, skal indsendes hurtigst muligt.

Ikrafttrædelse

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 383 af 6. april 2020 om udmøntning af kapitel 2 a i lov nr. 326 af 31. marts 2020 om udvidet dækningsområde for Rejsegarantifonden som følge af COVID-19 ophæves.

Erhvervsministeriet, den 10. juni 2020

SIMON KOLLERUP

/ Jakob Hald